

SVENSKA ESPERANTO-TIDNINGEN LA ESPERO

Mars 1947

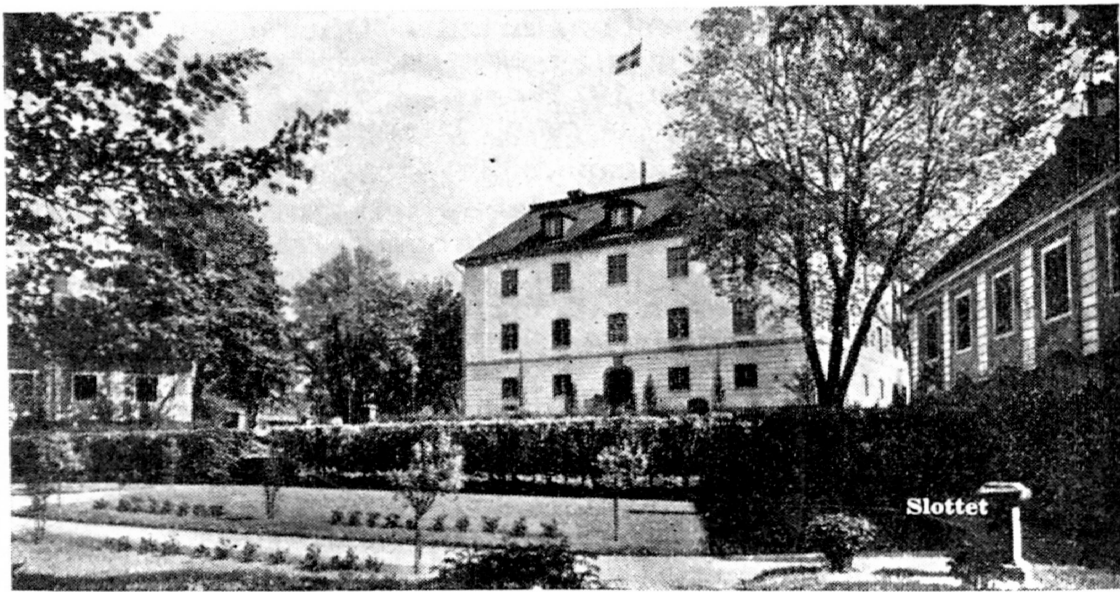
35 årg. Nr 3

ORGAN FÖR SVENSKA ESPERANTO-FÖRBUNDET

GÄVLE

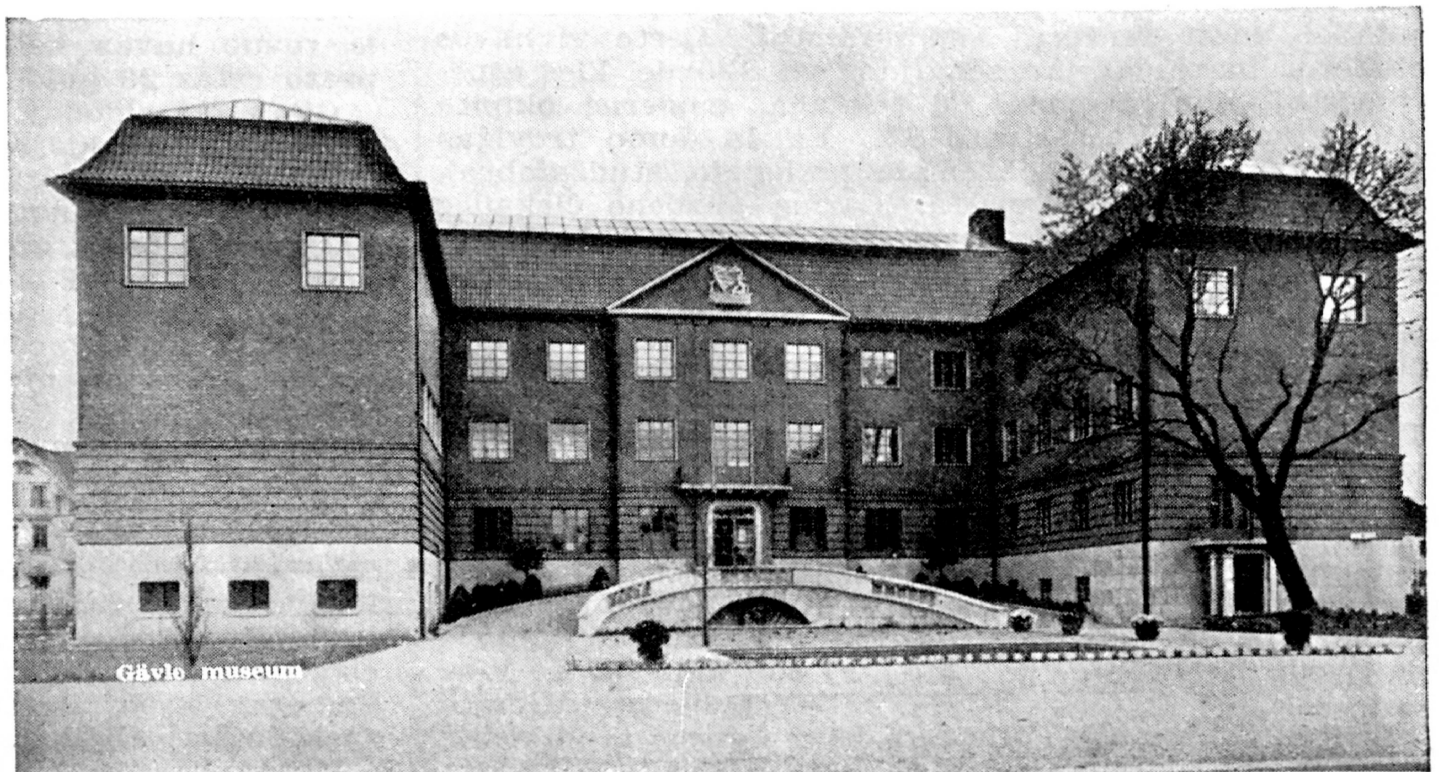
Målet för pingstresan

Gävle blir målet för årets pingstresa för esperantister. Vi är genom förmedling av red. V. A. Östlund i Gävle i tillfälle visa några bilder från kongressstaden. På sid. 30—31 kåserar läroverksadjunkt Arne Lenner om staden vid Gavleån.

Slottet räknar sina anor från 1400-talet, då en kungsgård redan torde ha funnits på samma plats. En stenbyggnad — Gävleborg eller Gävlehus — uppfördes av Johan III på 1500-talet, eldhärjades 1727 och fick sin nuvarande gestaltning vid mitten av 1700-talet. År 1792 höll Gustaf III riksdag i Gävle, varvid en rikssal uppfördes i omedelbar anslutning till slottet, i vars "silverkammare" en inskription påminner om denna stora händelse i stadens historia. Sedan medio av 1600-talet tjänar slottet som landshövdingeresidens.

Gävle museum har under senaste år flyttat in i en egen ståtlig museibygnad, uppförd för medel ur den stora Rettigska donationen. Samlingarna bestå av minnen från stadens handelsflotta och andra stadshistoriska föremål, stilinteriörer, kyrkoföremål, förhistoriska och allmogesamlingar, redskap och verktyg m. m. samt även ett betydande bestånd av moderna målningar och skulpturer. Muséet, som byggts efter ritningar av stadsarkitekten S. H. Wranér och ordnats av länsintendenten Ph. Humbla, torde få betraktas som en sevärdhet av rang. Öppet söndagar kl. 13—16, måndagar endast efter särskild begäran hos rustmästaren, tis-, ons-, tors- och fredagar kl. 11—15, lördagar kl. 13—17.

La Espero, Marto 1947.

AMIKARO DE SEF

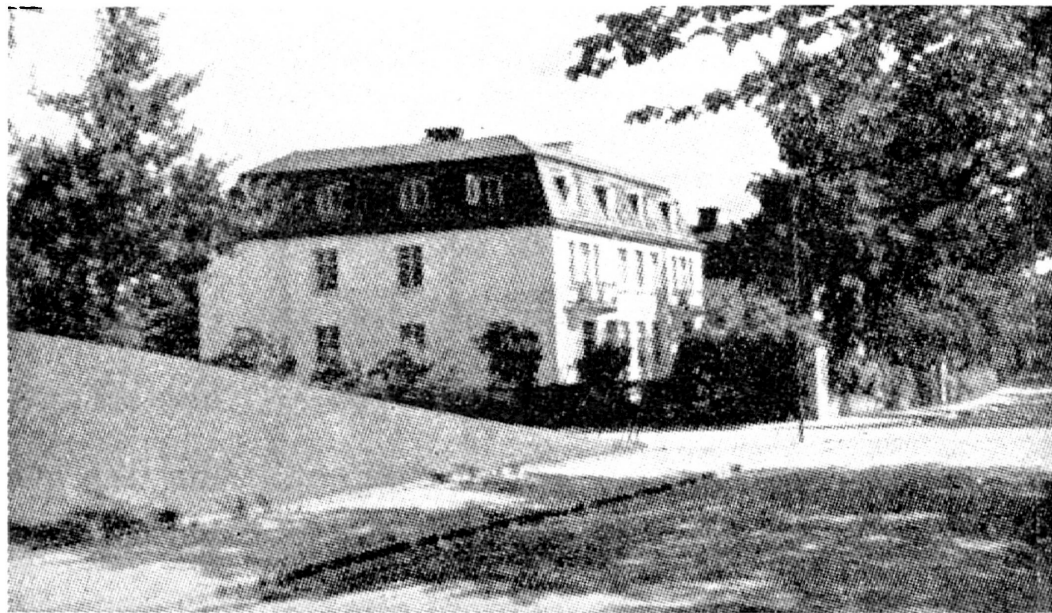
Vid flera tillfällen har Svenska Esperantoförbundet understrukt sin tacksamhet mot medlemmarna av Amikaro de SEF, vilka antingen själva eller i "bolag" tillsammans med andra genom sin medlemsavgift av 60 kronor pr år göra det möjligt för förbundet att utöka sin verksamhet med olika reklamsaker och övriga för vår rörelse nödvändiga detaljer, vår förbundstidning icke att förglömma.

Endast med dessa medlemmars fortsatta stöd se vi oss i stånd att fortsätta och utöka ett gagnarikt arbete i den svenska (och därigenom även den internationella) esperantorörelsens tjänst.

Vid sitt senaste sammanträde den 18—19 januari 1947 i Stockholm beslöt styrelsen för Svenska Esperantoförbundet att som ytterligare tack tillstålla dessa medlemmar vardera ett exemplar av det generalprotokoll, som upprättas vid centralstyrelsens sammanträden (som regel 2—3 gånger pr år).

Styrelsen hyser den förhoppningen, att dessa små "interna" glimtar från styrelsens arbete skola tjäna ändamålet att ytterligare fördjupa Amikaro-medlemmarnas redan visade stora föreståelse för vårt arbete inom SEF, och att härigenom skall vara möjligt för dem att bättre följa med, vartill de pengar användas, som utgöra den väsentliga livsnerven i vårt förbund.

Kun federaciaj salutoj

Ernfrid Malmgren
ordf.**Skövde invitas
internacian publikon**

Skövde — gaja, vikle laboranta samideanaro — invitas vin por tutsemajna internacia kurso 6—12 de julio. Laŭdire Skövde ĉiam prezentas al siaj gastoj bonkvalitan, belan programon kaj ĝuoplenan kunestadon inter fervoraj esperantistoj. Certe vi havos eksterordinare ĉarman semajnon en Skövde, kies esperantistoj nun disponas je trietaĝa, moderne ekipita studhejmo ĉe Vasa-strato 14. En la domo troviĝas kunvenejoj diversaj, ekzemple prelegejo, studĉambroj, manĝejo kaj loĝejo turista: Ĉarma ĝardeno ĉirkaŭas la domon, kiu cetere situas tute apud la bela Vasa-parko.

La programo estos tre varia. Prelegoj kaj ekzercoj antaŭtagmeze. Posttagmeze ekskursoj en la ĉirkaŭaĵo, vizito ĉe industrioj interesaj, i. a. la famaj aŭtomobilfabrikoj de Volvo, cementfabrikoj k. t. p. Tuttagaj ekskursoj per aŭtobusoj al historie gravaj lokoj en la gubernio Skaraborg, vagonaraj ekskursoj k. t. p.

Pri la programo, en kiu kunlaboras i. a. s-roj F. Szilágyi kaj V. Setälä, vi tuj petu informojn. Bela turista prospekto, eldonata de la urbo Skövde, rakontas pri la urbo kaj ĉirkaŭaĵo. La kurso okazas laŭ komisiono de Sveda Esperanto-Instituto kaj sub aŭpicioj de loka kaj distrikta organizaĵoj de ABF (Laborista Kleriga Asocio). Kurskotizo entute kr. 65: — donas al vi bonan kursprogramon, manĝon kaj loĝon (komuna turista

Till minne av en pionjär

Med anledning av redaktör Siösteens frånfälle har vi av en minnesgod esperantist mottagit nedanstående intressanta notis, med vilken insändaren velat hedra den gamle kämpens minne. Red. vill gärna deltaga häri. Annu i fjol förklarade sig red. Siösteen villig tala om gamla esperantotider inför esperantister, och det är endast att beklaga, att detta föredrag inte kom till stånd.

Den nyligen avlidne redaktör B. G. J-son Siösteen tillhörde de få kvarvarande av dem som i början av 1890-talet med ungdomlig hänförelse ägnade esperantospråket tid och intresse. År 1892 översatte han som nybliven esperantist "Meza vortaro de la lingvo internacia" jämte lärobok från tyska språket, vilken trycktes på Uppsala nya tidnings tryckeri. Efter ett par decenniars vistelse i England och Tyskland (och en kortare tid i Frankrike) återkom han till Göteborgs Handels- och Sjöfarts-Tidning. Trots sin språkkunskap satte S. esperantospråket högt, vilket hans uttalande i ett brev av den 31.1. 1920 visar, varur följande må anföras: "Vad esperanto beträffar så har jag på många år icke sysslat med detsamma, men trots det att jag talar flera främmande språk är jag fullt övertygad om nödvändigheten av ett hjälpspråk — benämningen världsspråk är vilseledande. Även om man ordentligt lärt sig främmande levande språk, så är man vid ett offentligt framträdande mycket behindrad och underlägsen dem som äro uppfödda i detta språk. Den internationella samfärdseln med sina kongresser erfordrar därför ett hjälpspråk, och jag tror esperanto vara ett gott sådant, men kan ej yttra mig om Ido, som jag ej känner. — Detta är i korthet, vad jag tänker om idén." L. P. Hansander.

Praktika aplikado

En Nederlando estas starigita "Oficejo por aplikado de Esperanto en la scienco". La adreso de tiu oficejo estas Eekhoornlaan 10, Bennekom, Nederlando. Ni ricevis de la oficejo la jenan leteron.

Estimata samideano,

Dro. J. A. Leerink, redaktoro de grava monata revuo pri bilda, skulpta kaj ornama artoj, intencas ekde la nova jarkolekto (en marto komenciĝonta) aldoni Esperanto-resumojn al ĉiu artikolo. Li petas al ni helpen por konvinki la eldoniston pri la dezirindeco de tiu farado.

Unue ni devas informi vin, ke la revuo nomiĝas "Phoenix" kaj iras al la fino de la unua jarkolekto. La grandeco estas 24 × 32 cm: la amplekso de ĉiu numero 28—32 paĝoj, kun proksimume 37 % plenigitaj per bonegaj ilustraĵoj. Kelkaj kromaj paĝoj estas surpresitaj per artaj anoncoj de vendejoj de pentraĵoj, antikvaĵoj, kadroj ktp. La papero de la plej peza, senligna, porarta kvalito.

Ĝis nun la teksto estas nederlandlingva, kvankam la revuo havas kelkajn eksterlandaj abonintojn. La prezo estas 20 guldenoj aŭ \$ 12. por unu jarabono.

Ĝia fama eldono "De Spieghel", Amsterdam, Prinsengracht 856, kie speciale eldoniĝas delikataj, valoraj libroj kaj revuoj, garantias solidecon kaj altnivelecon.

Se tiu ĉi unuaranga eldonisto decidus apliki nian lingvon, tio estus granda venko por Esperanto. Tial ni petas al vi sendi leteron al la eldonisto kun simpatiatestoj, prefere kun bone pripensitaj argumentoj, pledantaj por ekuzo de Esperanto. Komprenoble, enskribi sin samtempe kiel abonanton plej konvinke efikus.

Nia oficejo mem ankaŭ faris sian eblon.

Kun samideanaj salutoj
Dro. H. A. A. van der Lek
Ddo. G. F. Makkink.

loĝado en la Studhejmo), biletojn por aŭtobusaj kaj vagonaraj ekskursoj. Dank' al bonvolaj subtenoj estas eble fiksi tre favoran prezon. Skribu tuj al: Internacia Somera Kurso, Postfack 16, Skövde. Ni sendos prospekton kaj aligilon.

Koran bonvenon al la bela somerurbo Skövde!

Svedujo helpos restarigi la urban domon de Augsburg pro historiaj motivoj

Unu el la plej ĉagrenaj perdoj, kiujn Augsburg per la milito suferis, estas la parta detruo de la urba domo. Elbrulite kaj elbovegite la mirinda konstruaĵo staras antaŭ ni. Estas konsolo, ke almenaŭ la eksteraj muroj restis, kaj tiele per ĝustatempa eklaboro la bildo de la belega arĥitekturo povos esti konservata. La internaĵo, precipe la "Ora Ĉambrego", estas ja detale ne restarigebla, ĉar al tio monelspezego estus necesa, kiun ni en la plej proksimaj dekjaroj ne povos fari.

Jus ni ricevis la ĝojigan informon, ke la kultura-manta Svedujo volas helpi al nia urbo je la restarigo de la urba domo. Tie formiĝis, gvidata de la Nacia Muzeo, kuratorio, kiu por la rekonstruo de kelkaj precipe impresigaj germanaj kulturkonstruaĵoj volas liveri lignon, feron kaj alian materialon. Al tiuj ĉi subtenotaj konstruaĵoj apartenas ankaŭ la urbdomo de Augsburg. La konstruestraro estos invitata anonci al la kuratorio la plej urĝan bezonaĵon. Post fiksota tempo komisiotaj svedaj firmaoj liveros multajn vagonojn da materialo citita.

La laboroj, kiuj nuntempe estas farataj, kaj sekve de la frostoj, kaj de la manko de la materialo, nur tre malrapide progresas, estas nepraj antaŭzorgoj por la konservo de la teretaĝo.

La nobla helpo de Svedujo bazas nelaste sur la historiaj interrilatoj de nia urbo kun Svedujo. Kiel bone la evangelia Nordo memoris pri Augsburg kiel urbo de Luther kaj de "Confessio Augustana" montriĝis okaze de la granda Confessio-soleno en la jaro 1930. La sveda helpo havas preskaŭ ankaŭ la sencon de danko al la konstruisto Elias Holl, kiu pro tiu helpo, kiun li por la svedoj iam faris per fortikigo de la urbo, devis pagi per la tragedio de sia lasta vivjardeko. La plej talenta filo de Elias Holl, Matthias, transloĝigis Svedujon kaj konstruis tie en la servo de svedaj nobelfamilioj imponajn artajn fontanarojn kaj kastelojn. Li mortis en la jaro 1687 en la kastelo Jakobsdal.

C. L.

(Ĉi supran artikolon ni ricevis de germana samideano Karlo Gerber, kiu tradukante ĝin ĉerpis el la numero por 28.1. 1947 de Ŝvaba Landgazeto, aperanta en Augsburg.)

ALEKSIS KIVI

Aleksis Kivi estis la unua originala kaj forta personeco en la finna literaturo. Lia arto, ĉiam bazante sur la realo, sed altigita de vivanta fantazio, kun stampo de profunda, humana bonhumoro kaj subtenata de persona stilo, fariĝis fundamenta ŝtono de la finna literaturo kaj modelo al pli ol unu generacio de verkistoj. La esperantistoj konas lin jam per la teatraĵoj "La botistoj", "La finaĉiĝo" kaj "Lea". Nun oni decidis publikigi lian ĉefverkon "Sep fratoj", ĉ. 360 paĝan romanon pri sep junuloj, kiuj en la dezertaj arbaroj de Finnlando batalas kune kontraŭ ŝajne nesupereblaj malfacilaĵoj, kaŭzitaj de malafabla naturo kaj najbaroj kaj socio, kun kiuj ili nur malfacile kaj post longa batalo kun si mem trovas interkonsenton. Ni kuraĝas esperi, ke la esperantista publiko salutos la penon transdoni al tutmonda legantaro ĉi tiun senkomparan frukton de finna geio.

Helpu Polujon pri ekspozicio en gimnazio!

Ŝtata gimnazio kaj Liceo Komerca, en kiu mi instruas biologion, komercan konon, kaj kiel nedevidan objekton Esperanton, estis dum la germana okupado en Gdynia tute prirabita de la eksponoj necesaj por la instruado. Nuntempe estas neeble por ni akiri tiujn ĉi objektojn. Por pruvi al nia lerneja Estraro kaj al niaj edukaj Centroj la utilecon kaj disvastigon de Esperanto, mi min turnas al Vi kun peto je helpo en niaj klopodoj. Sendube en Via urbo, aŭ en ĝia ĉirkaŭaĵo troviĝas iaj kulturejoj, minejoj, fabrikoj, aŭ laboratorioj, kie Vi povas facile senpage ricevi diversajn krudmaterialojn, duonfabrikaĵojn, fabrikojn aŭ fruktojn, kiuj povos ege riĉigi niajn natursciencan kaj varsciencan muzeojn. Estas tute komprenebla ke ĉiujn Viajn elspezojn ligitajn kun sendo de la eksponaĵoj ni volonte pagos aŭ reciprokigos per aliaj, de Vi dezirataj kaj por ni facile akireblaj objektoj. Plej utilaj por ni estas sekigitaj herboj kun fruktoj aŭ semoj, ekzotikaj aŭ eĉ ne ekzotikaj sed en Polujo malfacile atingeblaj, fadenherboj, ĉiuspecaj mineraloj, ŝtonoj, ŝpinaĵoj, insektoj, arbo- kaj fornirspecoj, metalminaĵoj ktp., ktp., Tre valoraj por ni estos ankaŭ fotoj, statistikaj ciferoj, landkartoj, esperantaj kaj fakaj ĵurnaloj.

Post ricevo de la eksponaĵoj nia lernaĵo aranĝos grandan publikan ekspozicion, je kiu estos invitotaj gravaj eminentuloj de mezlerneja Ĉefestraro, de Kleriga Ministrejo kaj loka landa gazetaro. Ampleksaj raportoj kun nomoj de la liverintoj aperos en gazetoj, esperantaj kaj polaj. Po unu ekzemplero de ĉiu gazeto ricevos ĉiu liverinto, krom tio oficialan dulingvan (pole-esperantan) dankleteron de Licea Estraro kun originala ŝtata stampo. Tiu letero estos sendube grava propagandilo.

Ŝajnas al mi, ke ne estas necese klarigi, kiel gravan signifon posedas ĉi-tiu entrepreno por nia movado ne nur en Polujo, sed ankaŭ en la tuta mondo.

Ek al praktiko!

Ĉiu eksponaĵo devas esti aparte pakita kaj devas posedi precizan esperantan klarigon kaj se ebla, ĉe la natursciencaj eksponaĵoj, nomon en latina lingvo.

Sendaĵojn bonvolu adresi:

Panstwowe Gimnazjum i Liceum Handlowe w Gdyni
ul. Morska 77 — Pollando.

Ne hezitu do, nur agu rapide. Dankemaj polaj infanoj atendas Vian helpon. Dufoje donas, kiu rapide donas. Esperanto povas venki indiferentecon nur per praktika aplikado.

Kun samideanaj salutoj
Prof. Jozef Toczyski.

- MĀNADENS BOKTIPS -

Pensoj de Zamenhof

Perloj el prelegoj kaj leteroj de nia majstro. Ĉiu parto tradukita al la lingvoj Angla, Franca, Germana kaj Itala.

Bela preso kun esperantaj partoj en verda koloro.

Valora legaĵo — bona propagandilo.

Prezo Kr. 1:25 (+ porto 10 öre)

FÖRLAGSFÖRENINGEN ESPERANTO
Fack 19071 - Sthlm 19 - Postgiro 578

SEF Kolono

GÄVLEKONGRESSEN.

Fri disposition av Stadshuset i Gävle för årets kongress är ett glädjande budskap från årets kongresstad. Ett annat sådant budskap är att Gävle stad kommer att bjuda kongressdeltagarna på lunch. Dessa framgångar betecknas av kongressbestyrelsen som "en början". Vad månne fortsättningen bli? — Kongressens adress: Esperantokongressen, Box 3007, Gävle 3. — På annat ställe i detta nummer presenterar läroverksadjunkt Arne Lenner målet för vår pingstresa.

KORESPONDA CENTRO.

Ĉu vi volas konatiĝi kun samideanoj en fremdaj landoj? Sendu al ni leteron, en kiu vi prezentas vin mem; ni plusendos ĝin al unu el niaj adresoj.

Se vi ne deziras, ke ni elektu vian korespondanton, vi nun ankaŭ povas ricevi adresojn de ni. Por kursanoj ni havas korespondemulojn en diversaj landoj.

Sesjara germana knabineto deziras korespondi kun samaĝa sveda knabino!

Skribante al ni, ĉiam aldonu poŝtmarke 40 oerojn por afranko! Eksterlandanoj bonvole se eble aldonu unu respondkupanon.

Adresu: Koresponda Centro, Köpings, Svedujo.

AMIKARO-BLOCKEN.

Av någon okänd men dock glädjande anledning är åtgången på Amikaro-block nu betydligt bättre än i följ. Det betyder en ökad verksamhet av SEF, som genom dessa inkomster blir i stånd till att uträtta mera. Det är roligare att arbeta för en sak, som "går", än för en som misslyckas. Vi väntar därför, att det goda resultatet skall dra med sig en än större efterfrågan på Amikaro-blocken. Skriv till Lennart Aberg, Box 16, Skövde, och beställ ett antal!

KURSLEDARE OBS!

SEF:s ungdomssektion har iordningställt cirkulär beträffande sommarens olika läger och kongresser för esperanto-talande ungdom. Kursledare kunna, i och för utdelning till kursdeltagare, rekvirera cirkulären hos SEF.

KURSER FÖR BARN OCH UNGDOM.

Glädjande nog har man på många platser kunnat sätta igång kurser för elever i folkskolor och läroverk liksom bland ungdomsorganisationer. När det gäller skolkurserna har man numera vunnit viss erfarenhet i fråga om kursernas planläggning, sättet för framställningar till skolmyndigheterna på platsen osv.

SEF har låtit sammanställa några mappar, innehållande förslag till skrivelser, tips om propagandan, förslag till anmälningsblanketter, tidningsartiklar osv. Dylika mappar kunna som lån erhållas efter hänvändelse till förbundets v. sekr., hr Lennart Aberg, Box 16, Skövde, som handhar distributionen.

Gör en insats för esperanto bland ungdomen. Det lönar sig alltid!

LÄRARSEKTIONENS VERKSAMHET.

Lärarsektionen inom SEF räknar omkring 100-talet aktiva lärare/esperantister. T. v. inriktar man sig på att bygga upp det internationella esperantoarbetet bland lärare, varför svenskarna måste bereda sig på att måhända i Sverige utge ett internationellt organ, leda verksamheten osv.

För att erhålla en fullständig statistik anhåller SEF-styrelsen, att var och en dels snarast inbetalar sin årsavgift, antingen till ortens esp.-förening eller direkt till förbundet, dels i båda fallen lämnar yrkesavgift.

10.000 NYA DEKLARATIONER

har nu kommit från tryckeriet. 3.000 av dessa utsändes till klubbarna tillsammans med SEF-PM för 1947. Malmöklubben sköter distributionen.

Men var finns de 25—30.000 blanketter som tidigare utsänts till klubbar och enskilda? Av de 50.000 som tryckts och distribuerats ha nämligen inte mera än c:a 17.000 återkommit i underskrivet skick. Finns det sålunda någon som ligger på någon oskriven bunt och absolut inte kan få flera namn, så vore vi naturligtvis mycket tacksamma att få dessa oanvända blanketter i retur. Dels kostar det dyra pengar att trycka nya, dels är det ju pappersbrist i landet.

Rekvitioner å deklARATIONER sändas till SEF, Tegelbacken, Stockholm, eller i samband med bokbeställningar till Förlagsföreningen.

TÄNDSTICKORNA

med den vackra esperanto-etiketten går som smör. Om det är någon som ännu inte haft tillfälle att skaffa sig en bunt står Malmö Esperanto-förening, Kamrer-gatan 3, Malmö, gärna till tjänst med omgående leverans. Minsta antal som expedieras är 100 askar och priset för dessa är endast kr. 4:—.

STIPENDIERNÄ

som skulle utdelas bland medlemmarna i Amikaro de Esperanto senast den 1 mars har ännu ej kunnat komma till stånd tack vare att ett flertal klubbar och enskilda trots skriftlig påminnelse den 22 febr. ännu ej behagat återsända och redovisa för erhållna medlemskort. Vi hoppas dock att de sista redovisningarna skall ha inkommit före den 15 mars, så att utdelningen då slutligen kan ske.

BERN-KONGRESSEN.

Exakta prisuppgifter på reskostnaderna ha inte heller nu kunnat erhållas. Förhandlingar pågå med såväl svenska som utländska järnvägarna. I varje fall beräknas tur- och returbiljetten Malmö—Bern kosta högst 200 kr. i 3-e klass.

De som ämna delta i kongressen böra före den 31 mars insända kongressavgift för att få billigare pris. Likaså bör logiavgiften insändas samtidigt för att få rum reserverat.

Multaj demandis pri la prezo por la manĝo kaj loĝo dum la kongreso. Informo pri tiu afero estas publikigita jam en la novembro numero de 1946, el kiu ni citas: La aranĝo rilatas al ĉambro, matenmanĝo, tagmanĝo, vespermanĝo kaj trinkmono, kaj ĉe la hoteloj ankaŭ transporto de la pakajoj.

A. Hotelĉambroj.

Estas nur tre malmultaj ĉambroj, kiuj estos ĉe nia dispono. Tiuj estos dividitaj en tri kategorioj: Kategorio I Luksa klaso por 8 tagoj Sv. fr. 205.— Kategorio II Komforta klaso por 8 tagoj Sv. fr. 155.— Kategorio III Modesta klaso por 8 tagoj Sv. fr. 130.—

Estos eble disponigi hotelĉambrojn nur al decidita grado kaj nur al tiuj, kiuj plej frutempe mendos kaj antaŭpagos.

B. Ĉambroj ĉe privatuloj.

En kolektiva prezo, kiu valoras por 8 tagoj, estas enkalkulita: ĉambro, maten-, tag-, kaj vespermanĝo. Multaj tre bonaj Bernaj restoracioj estos je la dispono laŭ deziro kaj elekto. La prezo en tiu aranĝo estos sv. fr. 120.—.

C. Amasrestadejo.

Ĉe nia dispono estos plurcentoj da litoj en lernejoj kaj kazernoj. Restejo kun servado kaj nutrado en bona Berna restoracio laŭ propra elekto (maten-, tag-, kaj vespermanĝo). Tuta prezo sv. fr. 110.— aŭ 85.—.

D. Tendkampo.

... Por eksterlandanoj ĝi estos tute senpaga. Eble troviĝos kelkaj tendoj. Luprezo 1 sv. fr. po nokto.

Per iu banko pagu por la konto "32-a Universala Kongreso de Esperanto en Bern" al Schweiz. Volksbank en Bern.

Skoltaj aferoj

POLAJ SKOLTOJ LERNAS ESPERANTON.

Certe ne estas hazardo, ke la plej vigla movado esperanta en Polujo koncentriĝas nuntempo sur re-akirita pola marbordo, en Gdynia, Gdansk kaj Oliwa, kie troviĝas kelkaj anataŭmilitaj esperantistoj sufiĉe viglaj kaj laboremaj el ĉiuj partoj de Polujo.

Sino Kaminska, antaŭ nelonge reveninta el la koncertejo Ravensbrück, aranĝis solenan finvesperon de sia trimonata kurso. Ekzamenon, kiu okazis la 25-an de Januaro, partoprenis oficiala reprezentanto de Distrikta lerneja estraro (Kuratorium) sro Fajtek, redaktoro Fisz el Pola Radio kaj raportanto el ĉiutaga ĵurnalo "Dziennik Bałtycki". Post la ekzameno okazis ampleksa raporto en gazeto kaj interesa kaj tre favora kelkminuta disaŭdigo en la radio.

En la sama, plejgranda en Gdynia ĵurnalo, aperis artikolo pri lingvaj malfaciaĵoj de UNO sub la titolo: Babela turo sur la bordo de Atlantiko. La aŭtoro de la artikolo citas i. a. Heroldon de Esperanto. La artikolo faris sufiĉe grandan eĥon.

En Gdynia lernas Esperanton skoltoj en komerca gimnazio kaj liceo (adreso: Gimnazjum i Liceum Handlowe, Gdynia, Morska 77, Pollando), instruistoj de diversaj lernejoj kaj geknaboj en Liceo de Belaj Artoj (adr.: Gdynia Korzeniowskiego 28, Miejskie Liceum Sztuk Plastycznych) kiel objekton devigan, jam de la komenco de la jaro. Lernantoj de tiu ĉi lasta lernejo faris du belegajn afiŝajn bildojn en esperanto por ekspozicio aranĝata de distrikta ŝtata Propaganda Fako. La ekspozicio prezentas la ĝisnunajn atingojn de la Pola Demokrata Registaro.

En Februaro marborda filio de Pollanda Esperanta Asocio komencas du novajn kursojn: unu konstantan kurson por maristoj laŭ peto de Marista Asocio (Związek Marynarzy, Gdynia, Ul. Portowa, Dom Marynarzy), kaj duan en Wrzeszcz en Junulara Asocio de Laborista Universitato (O. M. T. U. R., Wrzeszcz, Jaskowa Dolina 1.6.).

Estus tre bone, se ĉiuj fremlandaj esperantistoj venantaj al Gdynia aŭ Gdansk anoncu sin al la IEL-delegitoj en tiuj ĉi urboj, por pruvi al hezituloj la utilecon de esperanto.

La direkto de Komerca Gimnazio kaj Liceo en Gdynia sin turnis pere de sia instruisto, la IEL-delegito por Gdynia, al multaj samideanoj kaj IEL-delegitoj tra la tuta mondo kun peto pri sendado de natursciencaj kaj varkonaj eksponaĵoj por la dum la milito detruita muzeo. Post la ricevo de la eksponaĵoj la lernejo aranĝos grandan ekspozicion kaj invitos al ĝi reprezentantojn de la Lerneja Distriktejo (Kuratorium) kaj de la Kleriga Ministrejo. Se ĉi-tiu entreprenado sukcesos, ĝi faros bonegan propagandon en polaj instruistaj rondoj.

Polaj esperantistoj sur la marbordo fervore kolektas subskribojn por la petskribo de IEL.

Nunjara tutpollanda kongreso de esperantistoj okazos verŝajne en Varsovio ruinigita de germanaj sovaĝuloj, dum Pentekosto.

Jo-To.

SKOLTOJ ATENTU!

Belga skolto deziras korespondi, interŝanĝi skoltajn insignojn, fotojn ktp, prefere kun sveda skolto, ironta al la jamboreo en Francujo. Skribu al sro Alain Scheldeman, Rue de l'Athénée 12, Tournai, Belgujo.

Junularo TJO

BETRAFFANDE DELTAGANDE I TJO-s KONGRESS.

Tiden 16—23 aug. aĝer TJO-s internacionella kongress rum i staden Ipswich, England. Man kommer att förlägga kongressen till ett gymnasium "Northgate". I denna hypermoderna skola för 600 flickor och lika många pojkar, finnes en utmärkt simhall, tennisbana osv. Matfrågan under kongressen kommer att ordnas vid skolans kök och man räknar med synnerligen låg kostnad. Omkring 600 ungdomar kommer att övervara Ipswich-mötet. Från vårt land finnes möjlighet för omkr. 25 ungdomar att resa till England. Platser finnes reserverade och kostnaden för resa tur och retur inkl. mat blir 170 kr. För upphället i England räknar man med ungefär 80 kr., vilket belopp är taget i överkant, således skulle den totala kostnaden inkl. kongressavgift och resor i England bli omkr. 250 kr. Anmälningar till kongressen mottages av SEF, Ungdomssektionen, Stockholm. Viseringar ombesörjes av SEF.

UNGDOMSMÖTET I JURSLA.

Programmet för mötet är nu utformat och kommer att införas i aprilnumret. Avgiften blir kr. 15: —, vilket belopp inkluderar avgift för mat och logi under mötestiden. Avgiften kan insättas på postgiro 87503, Norrköpings Esp.-klubb, samtidigt med anmälan, som sändes till K. E. Andersson, Jursla 5, Åby.

Grava atentigo:

La kurso en JÄMSÄ, finnlando ŝanĝis tempon. Ĝi okazos

la 2—11 de julio 1947.

Favora aliĝo ĝis la fino de aprilo. Prospekto havebla ĉe SEF.

Nia marta konkurso

Hodiaŭ vi fariĝu redaktoro de La Espero. Vi imagu al vi, ke vi finpretigis la martan numeron de la gazeto, kaj ke tiu numero en la finlasta presprovaĵo aspektas precize tiel, kiel tiu numero, kiun vi nun havas preta antaŭ vi. En tiu momento venas urĝa artikolo de la estraro de SEF, kiu petas, ke vi nepre lokigu tiun artikolon en la marta numero, forprenante alian materialon. La enhavo de la artikolo estas, ke la Stokholma Popollerneja Direkto decidis enkonduki esperanton en la 7-an kaj pli altajn klasojn de la popollernejo de unu lerneja distrikto de la urbo por provi la valoron de la lingvo el praktika kaj instrua vidpunktoj. La artikolo ja estas tiom grava, ke ĝi valoras esti metata en tre "bona" loko de la gazeto, kaj la longo de la teksto estas tri kvaronoj de ordinara kolono tutpaĝa. Nun via tasko estas, trovi por la artikolo lokon en la gazeto. Kiel vi aranĝus la aferon??

Proponojn sendu al Oskar Svantesson, Skonertgatan 1, Kärningberget. La propono alvenu antaŭ la 15-a de Aprilo, estu sur aparta papero kun adreso de la proponinto, la motivigo ne tro longa. Libro lotumota.

Fino Jana Zivnová, Palackého trida 358, Tábor, Ĉeĥoslovakio, 16-jara studentino, deziras korespondi prefere kun skolto pri filatelio kaj skoltaj aferoj.

K Ä N N K O N G R E S S T A D E N!

Då Gävle förra året firade sitt 500-årsjubileum såsom stad, innebar detta ej, att det ej tidigare funnits bebyggelse vid Gavleåns mynning. Ja, det hade år 1446 förvisso även funnits stadsliknande bebyggelse där, men den äldsta officiella urkund, som nämner Gävle såsom stad, är daterad nämnda år. Den äldsta namngivna "gävlebon" finna vi på en runsten invid staden, och hans ställning såsom ledare för ett vikingatåg, visar, att trakten redan då var betydande.

Platsens förutsättningar för stadsbildning voro redan från begynnelsen goda. Gävle-bukten sträcker sig djupt in och fortsattes genom den sänka, som upptages av Gavleån, Valboslätten och Storsjöbygderna. Staden hade alltså ett rikt uppland, där jämte jordbruket snart även järnbruket kom att spela stor roll. Gävle var närmaste hamn för delar av Bergslagen. Havet utanför vimlade av strömming. Skogarna voro täta och åarna goda flottleder. Kustvägen korsade Gavleån vid nuvarande Gammelbron, i vars närhet fanns ett härbärge för pilgrimer på väg till Trondheim.

Industristad blev Gävle redan på 1500-talet. När Vasaättens konungar ombyggde Stockholms slott, togs virke från sågverk vid mynningen av Testeboån, den andra större å, som mynnar i staden, och när de skapade vår första riksflotta, byggdes en del av skeppen på varv i södra delen av den nuvarande staden. Handelen hindrades från 1502 till in på 1700-talet oerhört av det handelsmonopol, som regeringen, bl. a. under namnet Bottniska handelstvånget, gav huvudstaden. Lindring i detta fick staden blott de år, då Gustaf II Adolfs moder, drottning Kristina, hade staden såsom änkesäte. Det var nog här, som hon förbjöd hovdamerna att bena strömmingen! Hennes minne har hedrats genom en springbrunn i Esplanaden. Då Stockholms handelsmonopol upphörde, blev det mer fart på näringslivet, och det verkar, som om 1700-talets gävlebor utgjorde ett levnadslustigt släkte, ty de tre första fabrikerne voro ett brännvinsbränneri, en tobaksfabrik och en kortspelsfabrik!

Under 1800-talet hade Gävle en storhetstid. Tidvis var det Sveriges tredje stad till folkmängden och främsta beträffande handelsflotta. Stadens köpmanshus grundade stora förmögenheter och de mest berömda namnen i stadens historia stamma från denna tid, t. ex. Ennes, Rettig, Murén, Flensburg och Selggren. Ett minne från denna tid utgör briggen "Gerda", som 1868 byggdes vid ett av stadens varv och efter många öden efter världskriget hamnade i Pataholm för nedskrotning. Där upptäcktes vår sista handelsbrigg och förvärvades av staden. Dess bogsering till Gävle var

på sin tid ett evenemang, som filmades och i en dikt besjöngs av Einar Malm. Dess stolta rigg ses genom kupéfönstret just innan tåget stannar. En solig vårdag är dess tjärdoftande däck en idealisk plats till att grundlägga årets solbränna.

I rikshistorien har Gävle spelat föga roll. Den unge Gustaf Vasa var här och manade till kamp "mot dansken", varför hans staty står vid ån. Efter Karl XII:s död var Gävle jämte Stockholm den enda stad norr om Norrköping, som avvisade ryssarnas anfall och slapp brännas. Ett stycke av muren till stadens dåtida fäste, Fredriksskans, finns kvar vid den nuvarande djuphamnen. Den största händelsen var dock Gustaf III:s sista riksdag, som hölls på Gävle slott, medan Anckarström strövade kring i gränderna i avvaktan på ett tillfälle.

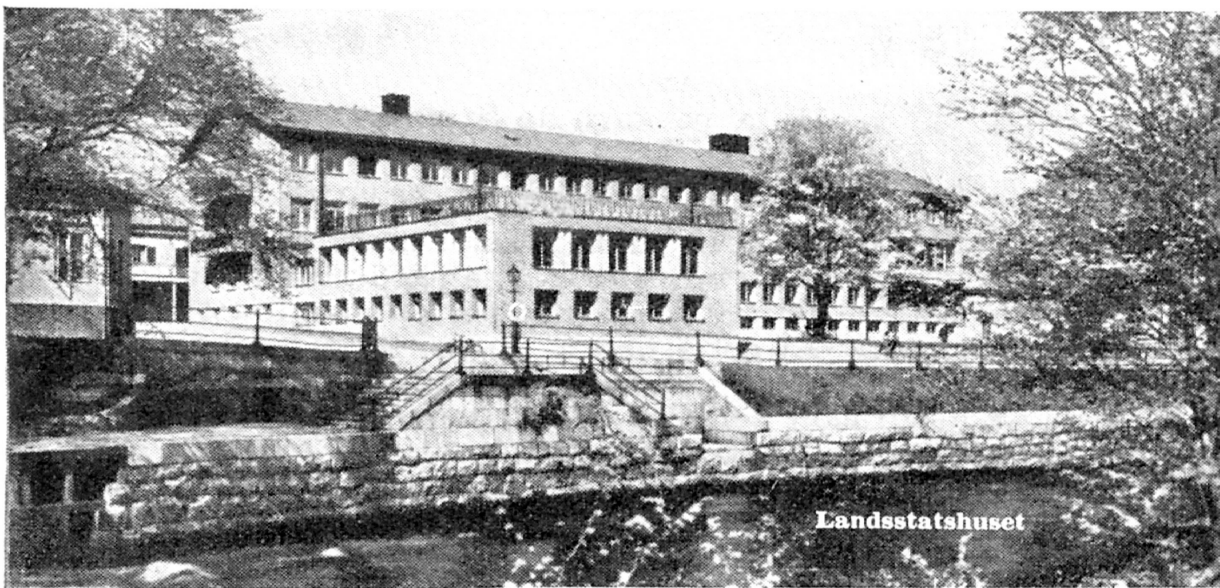
Det nyaste Gävles näringsliv bestämmes av de fem järnvägslinjer, som säkrat staden ett betydande uppland, av de stora industrierna och av djuphamnen. Exporten utgöres mest av järn- och trävaror, importen mest av kol och kolonialvaror. Under de senaste krigsåren kunde man i Gävle i varje fall lukta på kaffe varje dag tack vare de stora kafferosterierna.

Gävles industri är faktiskt mer betydelsefull för den enskilde svensken än han själv vet om. Visserligen känna väl de flesta till sådana industrier som Korsnäsverken, Siporex, Läkerolkencernen och Pix. Andra av stadens industrier äro internationellt kända, t. ex. Durotapet, Munters', Gävle varv och N. Lundgren, vilken byggt cirka 1 700 fabriksskorstenar till en "längd" av inalles 5 mil, varav flera i Medelhavsområdet. Men hur många vet, att han dagligen kommer i beröring med ett flertal artiklar från Gävle? Man rakar sig med ett Swing-rakblad och tvättar sig med en Florodoltvål, varpå man torkar sig på en handduk av väv från Gävle Manufaktur AB. Sedan tittar man till värmeledningsspannan från AB Skoglund & Olson och en blomkruka från Bobergs Fajansfabrik, kanske gjord av Ewald Dahlskog. Sedan dricker man kaffe, vare sig det nu är Gevalia, LECO, Izal eller Emboka, i en kopp från Gefle Porslinsfabriks AB, kanske dekorerad av Arthur Percy. Efteråt tänder man en Mantanzas och tar ned sin Elhå-hatt från hyllan för att gå och köpa campingartiklar från AB Elof Malmberg, märkta med ett hästhuvud i en hästsko. På vägen känner man sig litet frusen, när man går över en bro, som är byggd av AB Konstruktör, varför man stoppar en Eucalyptus-Mentholpastill i munnen och beslutar köpa nya skor med Mattons läder i. Man beslutar att samtidigt köpa ett sidentyg från Gefle Angväfveri åt sin maka och en

Kungsbäck

Stadsträdgården i Gävle är en mycket vacker parkanläggning. Härifrån har man över en uppdamning av Gavleån en vacker utsikt mot Kungsbäck, d. v. s. den plats, där Hälsinge regementets kaserner är belägna.

Landsstatshuset inrymmer länsstyrelsens många lokaler. Byggnaden är nyuppförd och i allo modern. Den ligger i stadens centrum, mitt emot landshövdingeresidenset.

ritbok från Skriv- & Ritboks AB åt sin dotter. Alla dessa ting äro från Gävle, och listan kunde fördubblas.

Under den första promenaden på Gävles gator kanske många tycker, att staden förefaller enformig. Atminstone tycker den så, som ogillar raka gator, som korsa varandra rätvinkligt. Orsak till denna fantasi-lösa stadsplan i stadens centrala delar var den stora branden 1869. Liksom alla svenska trästäder nedbrann även Gävle i äldre tid minst en gång varje sekel. 1869 beslöt stadens styresmän att sätta punkt för denna sorgliga tradition genom att draga idel raka och för sin tid breda gator. Med jämna mellanrum placerades extra breda "brandgator" såsom Staket-, Ny- och Kungsgatorna, varjämte Gavleån var en naturlig dylik brandgata. På åns södra strand slapp en stadsdel undan branden, och där finns ännu kvar en del av 1700-talets Gävle, ett synnerligen stämningsfullt stadsparti, där gatudragningen är motsatsen till enformig. Även den sydvästra stadsdelen, Villasta'n, har ett mycket slingrande gatunät.

Den vackraste promenaden genom Gävle torde vara den längs Gavleån från Gustafsbro till Houcken. Man går då först genom Boulognerskogen, den underbara stadsparken med dess sju välskötta musikserveringar. Där finns världens antagligen nordligaste bokdunge, en förtjusande lekplats för barn, några enastående vackra planteringar, en mängd på grund av Gävlebornas djurvändighet något välgödda änder och svanar samt romantiska vägar, som delvis gå över holmar i ån. Där parken slutar kommer man till den ståtliga Trefaldighetskyrkan med dess medeltida anor. På grund av den mjuka lergrunden lutar tornet något, om än ej så mycket som det berömda tornet i Pisa gör. Längs kyrkans södra sida äro husen ej numrerade utan bokstaverade, varför man i Gävle kan säga åt chauffören att köra till Kyrkogatan F. Sedan man passerat prästgården och tingshuset bör man göra halt vid Gammelbron. Där denna ligger korsade den medeltida vägen till Norrland Gavleån, och runtom denna bro låg det ursprungliga Gävle. Alla som älska Gävle äro ense om att man njuter stadens skönhet bäst, när man lutar sig mot Gammelbrons räcke, men de äro ej ense om när man skall göra det. Somliga föredraga en vinternatt, andra en julnatt, somliga mån-sken, andra vårsol, somliga höststorm, andra en blickstillta majdag. Prova själv! Efter Gammelbron följa stadens monumentalbyggnader tätt. Först kommer slottet, Johan III:s Gefle hus, där många svenska regenter vistats och där Gustaf III höll sin märkliga sista riksdag. Den nuvarande utformningen fick det på 1700-talet av Hårleman. Glöm ej att se på den vackra östra slottsporten, en gåva från länets brukspatroner. Sedan kommer rådhuset, också det från 1700-talet och ett verk av Adelcrantz. I sessionssalen finns två märkliga medaljoner, dels Gustaf III av Ser-

gel, skänkt av konungen, dels Immanuel Nobel, som var född i Gävle. Bredvid rådhuset ligger det i likartad stil byggda stadshuset, som trots sin storlek en gång var privathus, ägt och bebott av den stormrike grosshandlaren Pehr Ennes. Nästa märkliga byggnad är museet, en gåva av den kända Gävlesläkten Rettig. Den som besöker Gävle blott ett par korta och arbetsfyllda dagar, bör dock ej gå in där, ty det är mycket svårt att slita sig därifrån. Nu är man nära järnvägsbron. Än börjar livas av motorbåtar, ovan bron skymtar "Gerdas" stolta rigg och under ser man skroven av fartygen i hamnen. På andra sidan järnvägen ligger ett salutorg, och där kan man finna något unikt — äkta böckling från Bönan och Utvalsnäs, de båda fiskelägena ytterst i bukten! Redan deras glans fyller en med ljuvliga associationer, och smaksensationen måste upplevas i Gävle för att över huvud vara en sensation! Sedan man köpt en påse av denna guda-gåva, fortsätter man längs innerhamnens kaj förbi de magnifika magasinerna, som erbjuda en nu enastående hamnvy, sedan bombflyget uttraderat stora delar av Lübeck och Rotterdam. Är man en god promenerare kan man fortsätta kajen till hamnens slut vid Houcken och i fjärran se en glimt av havet bortom Limön.

Den som har mindre lätt för att göra långpromenader kan lära känna Gävle ganska väl genom att befara stadens tre spårvägslinjer. Vagnarna äro små, hemtrevliga och festligt rödgula. Står man vid linjekorsningen i stadens centrum och tar reda på vart de gå, får man lätt intrycket att linjerna äro otroligt långa, ty en går till Boulognerskogen, en till Albion och en till Sjätte tvärgatan, vilket sista ju har en doft av Newyork. Orsak är, att i stadens sydöstra stadsdel, Brynässtaden, de västöstliga gatorna heta Första etc. långgatan och de nordsydliga Första etc. tvärgatan. I verkligheten äro dessa spårvägslinjer ganska korta, men i gengäld är den tredje, Bomhuslinjen, desto längre, vartill denna linjes vagnar tillhöra de största i landet. Bomhusbanan löper genom Korsnäsverkens vidsträckta område, dvs. genom ett av landets mest betydande träindustridistrikt.

Arne Lenner

TAG ESPERANTOEXAMEN!

Vårens skrivdag söndagen den 16 mars.
Tillskriv Svenska Esperantoinstitutet,
Tegelbacken, Stockholm

BANDI

El la verkaro de Stefano Bársony.

Ni venigis kun ni ankaŭ Bandi.

Li estis deksexjara, kaj ni juĝis alveninta la tempon lin liberigi de la katenoj infanjaraj, tiel afliktaj al la memfida junularo. Cetere kun Bandi oni senhezite povas fari escepton. Li estis brava, forta, sana knabo, liaj membroj graciaj, liaj muskoloj rondiĝintaj kun la karaktero de la vireco. Sen tiuj ecoj li ne estus povinta partopreni en tiu laciga amuziĝo, kiun ni entreprenis.

Ni traserĉis la krutajojn de "Vérrerdó". Nur triope ni estis: la arbarestro, mi kaj Bandi, la filo de l' arbarestro. "Ĉahoŝ" kaj "Ŝinter", la du flarhundoj por kapreoloj, akompanis nin je la kondukiloj de la arbargardisto ĝis la rando de l'arbaro. Tie la gardisto disiĝis de ni kaj malsupreniris en la "Eĥovalon", kiu estis ankoraŭ longan duonhoron interspace (? Red.).

Onklo Petro, la arbarestro de "Vérfalu", ekfumis kaj silente pipfumante kondukis nin sur la sudan flankon de la montkresto, kie en la longa arbarvojo, disiganta la junarbaron de la arbego, tute certe troviĝos kapreolviro.

Estis la plej bela aŭtuna tago, kian nur la majesta fantazio de Dio povas krei. Septembro jam pasis, kaj ĉie estis videbla la flaveruĝa sunrebrilo, vibranta kun kreskanta melankolio tra la oktobra arbaro. Iom da malsanpaleco de la foliaro, en ĝi kelkloke la ruĝa makulo de l'velkiĝo en la multego da folioj ruĝiĝontaj. La transiro de la koloroj, la diverskoloro de la paliĝanta verdo tiutempe ŝajnigas, kvazaŭ la morto ekler-nus rideti.

Granda alno sterniĝis sur la punkto, kie la breĉvojo de l'arbaro kurbiĝis.

— Bandi, vi restos ĉi tie staranta, ekparolis onklo Petro duonvoĉe, kaj poste kvazaŭ trankvilige: Estas tre bona loko, mi jam tre multajn kapreolojn surterigis ĉi tie. Ne formoviĝu, ĝis kiam mi vokas, ĉar aliokaze vi vojeraras.

La knabo apogis sin al la alno kaj postrigardis nin foriĝantajn.

— Mi mem estus kontenta, se li jam alkiutimiĝus, murmuris la arbarestro, kelkfoje rerigardante al sia filo. En tiu ĉi aĝo mi estis jam ĉasisto en la vera senco de l'vorto.

Denove ni estis ĉe vojkubuto. Tie ree haltis la maljunulo.

Mi ne volas perdi el vido la knabon. De ĉi tie mi lin vidas. Mi do restas. Sed tie, pli malsupre ĉe la rivereto, apud la kverkarbusto, estas la plej ofta irejo de la sovaĝularo. Eble eĉ porko troviĝos.

Senparole ni disiĝis, kaj baldaŭ poste mi atingis la difinitan lokon. Ŝajnis al mi, ke ie en la tria valo eksonis la akra bojado de la flarhundoj.

Mi aŭskultis la silentan, senbruan susuradon de l'arbaro, la koncerton, sekvantan la kuradon de la flarhundoj. Kvazaŭ la kanto de la granda Nimrodo eksonis sur la kordoj de ia mirinda cimbal!

Apud mi, dekstre kaj maldekstre, estis mallarĝaj arbarvojtoj, kelkloke kun herbmakuloj, aliloke montrante ĉiuspecajn piedsignojn sur la sekiĝinta argila fundo. El la postsigno de radparo profunde enteriĝinta oni povis konkludi, ke eble antaŭ monatoj kun hejtajo ŝarĝigita veturilo pasis pretere. Kelkloke, kie la vojdekklivo estis pli plata, pluvakvejo restis sur ĝi, kaj laŭ la krutiĝo de la vojo malmoliĝis ankaŭ la fundo. La torente malsuprenfluinta pluvakvo glatlavis la nudaj restintajn partojn de la vojo, dum sur la pinto, kie la vento siblante balaas, tiel malegala estis la densaĵo, kvazaŭ la arbaro kalviĝus.

La hundoj efektive pelis. Laŭŝajne iu granda kapreolviro forlogis ilin trae kaj transe. La galopo estis ekstreme rapida, ĉar en kelkaj minutoj la bojsono disbruetis en la arbaro, kvazaŭ vespo zumadus.

Nun mi havis tempon iom mediti. Post mi ĉi densa arbaro, muta kaj tamen parolema, elokventa, kiel plenskribita libreto. Oni sukcesu nur legi la hieroglifojn.

Supre brilas la suno. Ju pli densa la foliaro, des pli intensa estas sube la malhelo. La arbarego estas tiutempe ankoraŭ plena je pompo. Kie la sunbrilo kapablas trapenetri la foliaron, tie ĝi pentras eĉ tagmezore ruĝan mateniĝon, sed kien la radioj ne povas traigi, tie konstante regas la mistika grizeco de krepusko. La dornarbustoj ne havas foliojn. Ili estas plimalpli travideblaj. Tie sin krucas senorde la breĉoj de la sovaĝularo, tiu duonfuton larĝa irejo de la infanoj de l'arbaro, vagantaj la saman vojon. Birdo jam ne trovas azilon en ilia branĉaro, kaj se troviĝas kelkeje nigraĵo en la densejo, kiel signo de nesto, ĝi estas delonge malplena. La engutanta pluvakvo putrigas ĝin, la freŝiĝinta vento trablovos kaj disŝiras ĝin, la flugilaj posedintoj ĉiuj translokiĝis al la rando de l'arbaro por esti pli proksime de la stoploj de la maizo kaj kanabo. Nur nokte reflirtas ankoraŭ la pli kuraĝaj, ne trovantaj tro malafabla ĉi tiun funebran ĉirkaŭaĵon.

Ŝajnis al mi, ke oni povis refoje pli bone aŭdi la hundojn. Ia voĉo de la rapida Ĉahoŝ travibris tra la malproksimo kaj kvazaŭ ekstremigis la foliojn de l'arbetoj. Post ĝi, sed kredeble de multe pli granda distanco, aŭdiĝis la bojado de la maljunega Ŝinter. Ĝi eble ne plu kapablas konkuradi kun sia juna kunulo.

La pelado antaŭeniĝas sur la deklivo en la direkto al la alno. La rifuĝanta sovaĝulo estas minimume kvincent paŝojn de mi. Ĝi do min tute ne tuŝas. Ho, se nur Bandi estus favorata de la bonŝanco!!!

De pli malproksime, de ĉiam pli kaj pli interspace sonas la muziko de la ĉaso, kaj mi eĉ ne scias, kiu estas la vera sono, kaj kiu de la eĥo. Tiel ili intermiksiĝas. Samtempe kun la kreskanta silento antaŭ mi salte ekaperas eta regolo, pepante sin ekskuante. Vane mi ĝin fortimigas. Ĝi eĉ ne atentis min.

Tiatempe la ĉasisto ripozas, havante libertempon por plezure ĝuadi la plej belan poemon, kiu el la senfino de la foliaro kaj branĉaro per miloj da strofoj priantas la belecon de l'naturu. Kiam ekflagras la folioj, kiam zumante ekmoviĝas le herboj, kareseme dormigantan kanton mi aŭdas. La etaj figuroj de rikanantaj fantomoj ondmove plenumas antaŭ mi sian aeran dancan, bonkonduktaj arbaraj koboldoj kliniĝas sur la branĉoj movataj de la vento kaj ekpelas la muson maĉantan en la herbo, kiu post forta ekiro, sin rektigante sur du piedoj antaŭ la enirejo de sia subtera palaco, kaj anoncanta danĝeron per krieto, subite entruĝas por tute malaperi.

Ankaŭ mi mem rektiĝis pro iu mallaŭta brueto. Ho, ho, museto, vi ja ne pro fantomoj rifuĝis en vian malhuman loĝejon! La danco de la liliputaj gnomoj estis nur sonĝo, kian la fantazio je ekscitita nervaro eĉ heltaglume facile sonĝas. Ne, estas ĉi tie alia muziko, krom la seninterrompe eŝanta bojado de la flarhundoj, de kio fortimigite, jen, ruĝfraka vulpo nesuspekteme direktas siajn paŝojn al mi.

Eble mi eĉ ne sukcesus kontraŭstari al la tento ekpafi, sed kiam mi levas la pafilon, iu dorsflanke de mi eksiblas.

Mi alturnas la rigardon. La arbarestro proksimiĝas per rapidaj paŝoj, gestsigne avertante min, neniokaze pafi. La avulo forte spiregis pro troa penado.

— Kio estas, onklo Petro?

— Ĉu vi ne aŭdas ĝin ankoraŭ?

Mi koncentrigis miajn sentojn, sed rimarkis nenion eksterordinaran.

— Ŝinter! pludiris la maljunulo kaj, strange ridetante, reveme rigardis en la spacon. Aŭskultu! . . .

Mi povis nur konstati, ke unu el la hundoj ie tre malproksime peladis en la fundo de l'valo. Ĝia voĉo sonis tiel malakre, kvazaŭ ĝi eliĝus el barelo.

— Tie estas la apro. Ŝinter haltigis ĝin. Tiu hundo etsas sen egalo — diris onklo Petro mallaŭte, kiel se li fortimigus per pli laŭta parolo niajn ŝancojn.

— Estas versimile tre malproksime de ĉi tie, mi diris — sentante, kiel min ekkaptis subite la ĉasfiro.

Oni ne povas imagi pli kuriozan senton, ol tiun. La tuta korpo subite iĝas tremanta, kvazaŭ frosto tremigus ĝin. La vizaĝo ruĝiĝas, kaj la buŝekstretoj fariĝas malsekaj. La brako, aliam fortega, apenaŭ

kapablas teni la pafilon. La fingrojn trakuras spasma. Oni nur palpadas sur la pafigilo, sed ne sukcesas ektiri ĝin. Cetere eĉ minimuma sento de timo forestas, ĉar mem la malpacienco kaŭzas ja ĉi tiun strangan staton.

Onklo Petro skuis la kapon.

— Ho ne, tute ne estas malproksime. Ĉe la komenco de l'Eĥovalo estas sekiĝinta fluejo de rivereto. Tie sin kaŝis la porko. Ni iru! Bandi eĉ ne konjektu tion. Li estas ankoraŭ troe infano por tielaj aferoj.

Preskaŭ kurante ni ekiris malsupren sur la kruta deklivo. La piritoj klakante elsaltis el sub niaj piedoj, kaj la arbustoj ĉifonigis niajn vestojn. Onklo Petro faris tiajn paŝegojn, kiel se li estus plijuniĝinta subite je 20 jaroj. Apenaŭ mi estis kapabla sekvi lian iron.

La Eĥovalo estas la plej densa valo de la tuta "Véererdó". La tiea atmosfero estas preskaŭ tiel malklara, kiel sur ebenaĵo dum krepusko. La arbitajaro estas apenaŭ trairebla, la ĉirkaŭaĵo de la rivereto plena je dornoj. Niaj manoj kaj vizaĝoj estis tutplene sangaj, kiam ni atingis la fluejon.

La bassona kaj kolerega bojo de la maljuna Ŝinter sonis subite kvazaŭ senpere apude. Kelkfoje ĝi ekkuris, kaj el ĝia akra krio estis konstata, ke ĝi atakis. Cetere tion pruvis ankaŭ la ekgruntanta apro, kiu, rifuĝante, ĉiufoje rabie remordis, kiam la granda hundo ekkaptis ĝian piedegon.

Ni jam vidis la porkon. Ĝi estis giganta virapro, forte lamanta. Supozeble tiu ĉi cirkonstanco kaŭzis, ke Ŝinter sola kapablis haltigi ĝin. Eble vundo de antaŭlonga pafoturmentis ĝin. Aŭ eble ĵus kurante ĝi rulfalis de sur la krutaĵo kaj elartikigis sian malcolon.

Ni ambaŭ spiregis pro la granda penado. La maljunulo gestsignis, ke mi ne rapidu kun la atako. La porko eble kaŭzus akcidenton, se ni tro fervore alirus.

Ni staris senpere unu ĉe alia. La avulo metis sian manon sur mian ŝultron kaj ĝuis kun brilantaj okuloj kaj ega plezuro la rutinplanan laboron, kiun Ŝinter plenumis.

Sed subite li paliĝis. — Ho, Kreinto! li diris duonvoĉe, kaj senhezite ekcelis la apron.

Mi mem ankaŭ preskaŭ ŝtoniĝis. Apenaŭ 5 paŝojn de la kraĉoŝprucanta virapro kapo de infano aperis en la densaĵo, kaj ĝiaj pro febro brulantaj okuloj avide fiksiĝis sur la kolosa besto. Estis Bandi, kiu same ĵus direktis sian pafilon al la danĝera sovaĝa besto.

Ambaŭ pafoj samtempe ektondris, kaj pro la granda fumo momenton ni nenion povis vidi. Sed mi aŭdis. La virapro akre ekgruntis, kaj per rabia atako celis nin. La arbarestro ne havis plu tempon elvojiri. Cetere, tremante pro sia filo, li perdis la kapon kaj restis senmova.

Mi vidis, ke la besto blinde sin ĵetis sur lin, kun terura forto lin renversante. La konscio pri la danĝero redonis al mi mian trankvilecon. Ĉio dependis nun de ununura momento. Post mia kuglo la virapro ne vivu plu, ĉar aliokaze mia maljuna amiko pereos. Sed en la sama momento, kiam mi estis pafonta, kvazaŭ fluganta falko preteriĝis iu antaŭ mi.

— Ne timu, patro! kaj mi aŭdis la kuraĝan, belsonan voĉon de Bandi.

La bubo jam kuŝis sur la dorso de la vundita virapro kaj kvazaŭ leopardo kroĉiĝis al ĝiaj oreloj.

Neniam mi forgesos ĉi tiun scenon!

— Ne timu, patro kriis la knabo kaj per supermezura forto deŝiris la virapron for de sia patro. Ŝinter, la fidela hundo, furioze mordeŝiris la postajon de la porko. La sovaĝa besto momenton konfuziĝis kaj forte sin skuante ekstaris por liberiĝi de la tedantoj.

Al la maljuna arbaristo tute sufiĉis tiom da liber-tempo. Decideme kaj ekstreme rapide li elzoniĝis sian ponardon kaj penetrigis ĝin en la gorĝon de la besto. Ŝajnis al mi, ke mi aŭdis la akran klingon piktranĉe eniĝanta en la gorĝon de la terura besto, el kiu tra manlarĝa vundo tuj elŝprucis la sango.

Ne estis eĉ necese uzi mian pafilon. La virapro ster-

Radio

Dagligen:

17.30—17.45 Praha 49,92 m kaj 19,55 m.

23.00—23.15 Praha 49,92 m.

En ambaŭ la supraj sendoj de Praha raportoj ĉiuspecaj. Ĉiumonate ankaŭ informo pri la esperantista vivo en ĈSR. La enhavo de la du sendoj estas malsama.

Söndag:

18.40—18.45 Wien II 228 m. Esperantoprogramo.

Måndag:

22.10—22.20 Warszawa III 49,06 m. Politikaj informoj. Esperantosekcio de la Pola Radio, Koszykowa 8, Warszawa.

22.50—23.00 Praha I 470 m. Mycket varierande program.

Tisdag:

19.50—20,00 Sofia 32,09 m. Nytt från Bulgarien. Radio Sofia, Esperanto-sekcio, Sofia, Bulgarien.

22.50—23.00 Ostrava 325 m. Nyheter. Brevlåda. — Radiostacio, Ostrava, Tjeckoslovakien.

Onsdag:

10.15—10.35 Paris I 341 m. Esperantokurs i skolradion.

18.30—18.40 Hradec Králové 280 m. Esperantoprogramo.

Torsdag:

06.35—06.45 Wien I 506 m. Esperantoprogramo. — Aŭstria Esperantista Federacio, Neutorgasse 9, Wien I, Österrike.

16.45—17.00 Hradec Králové 280 m. Esperantoprogramo.

18.55—19.00 Bern 31 m. Federalismo kaj paco, korta anföranden av dr Edmond Privat.

22.50—23.00 Praha I 470 m. Se måndag.

Fredag:

19.50—20.00 Sofia 32,09 m. Se tisdag.

22.50—23.00 Ostrava 325 m. Se tisdag.

Lördag:

14.00—14.10? B. N. R. O. ??? m. Brüssel, Belgien. Kurso.

18.30—18.45 ? 3 SR (Australien) 238 m. Nyheter. Endast andra lördagen i varje månad.

19.00—19.45 ? PRA 2 (Brasilien). Föredrag om esperanto. — Ministerio por Edukado kaj Saneco, Praca la Republica, Rio de Janeiro, Brasilien.

21.00—21.30 PRI 3 (Brasilien) 49,75 m. Om livet i Brasilien. Brazila kroniko. — Radio Inconfidência, Belo Horizonte, Minas Geras, Brasilien.

*

Vårmässan i Prag presenteras i en extra utskändning på esperanto, söndagen den 16 mars kl 22.00, från Praha I 470 m.

SVEDA RADIO

sendos programon dimanĉe la 20-an de Aprilo je 1700—1730 h MET per mallongaj ondoj 19,80 m kaj 27,83 m.

torante surflankiĝis, kaj ĝiaj baraktoj fariĝis iom post iom pli malfortaj.

En la densa, malhela valo kvazaŭ du sangaj fantomoj sin ĉirkaŭprenis la patro kaj la filo.

Skupremante la manon de Bandi mi sentis, ke tiu mano ne tremis.

Tradukis el la hungara
Fracisko Engelmann.

SVEDA KRONIKO

KARLSKOGA JARKUNVENIS.

La 20-an de febr. ni havis nian jarkunvenon. La kunveno bone sukcesis. Multaj membroj ĉeestis, kaj tre longan tagordon ni trapasis. La agadraporto montris, ke la societa vivo dum la pasinta laborjaro estis vigla. Laŭ la revizora raporto la enspezoj kaj elspezoj balancis sur kr. 8.294:67. Ni elektis novan estraron, respondecajn membrojn por niaj sekcioj, reprezentantojn de ESE, ABF, RESO kaj FMSFF. Ni ankaŭ elektis IEL-delegiton, bibliotekiston k. t. p. Ĉiuj ĉeestantoj ricevis multobligitajn agadajn kaj revizorajn raportojn.

La nova estraro estas jena: Prez. Alderin Leijder, v. prez. Ragnar Lindahl, sekretarino Gunhild Tistad, v. sekr. Tyra Jäwert, kasisto Helmer Forsman, aldonantoj Arvid Bern kaj Sigurd Bergström.

Sabate la 22-an ni havis jarfeston en la Urba hotelo. Prekaŭ 40 personoj partoprenis en tiu gaja kunesto. Enhavoriĉaj esperantaj paroladoj ĉe la tablo memorigis al ni nian devon. Nia gasto, s-ro Erik Carlén el Yxhult, parolis pri siaj esperantaj travivaĵoj kaj pri la interna ideo. S-ro Lindahl parolis pri aktiveco en la 60-jara jubilea jaro kaj ankaŭ substrekis la internan ideon.

Nia junula sekcio jarkunvenis jam la 8-an de febr. Ankaŭ la jarraporto de la junula sekcio estis sufiĉe enhavoriĉa. Laŭ ilia revizora raporto la enspezoj kaj elspezoj balancis sur kr. 381:83. Estraro por la sekvonta jaro fariĝis: Prez. Gerhard Karlsson, v. prez. Mats Persson, sekr. Stig Norstedt, v. sekr. Sigbritt Helsing, kasistino Ulla Holmgren, aldonantoj Bengt Rosengren kaj Ingvar Härdig.

Gvidantoj por nova agadjaro estas: Arvid Bern, Regnar Lindahl kaj Alderin Leijder.

La 15-16/2 la junula sekcio ekskursis al Skövde. Partoprenis 6 knaboj kaj gesinjoroj Leijder. La vojaĝo estis sukcesa. Ĉiuj sin bone amuzis kaj la junuloj ricevis multe da instigoj kaj bonaj ideoj.

Red. sekcio de KESLA.

ÖREBRO.

La 4-an de febr. jarkunvenis Örebro Esperanto-Societo en Lilla Hotellet. El la jar-raporto oni povas mencii, ke la societo nun havas 31 membrojn, kaj ke du kursoj en esperanto — por komencantoj kaj progresantoj — daŭris depost oktobro. Por varbi interesulojn oni pasintjare anoncis pri la kunvenoj en la orebroaj gazetoj.

Estraro por la jaro 1947 estas: prez. Johnny Holberg, vic-prez. Ture Andersson (ambaŭ novelektataj), sekr. Rudolf Larsson, v.-sekr. Olov Eliasson, kasistino Dagmar Dahlberg (ĉiuj reelektataj). Anstataŭantoj: Ebba Dahlberg kaj Martin Nilsson. Revizoroj: Gunnar Björck kaj s-ino Lundh. Rev. antaŭanto: Philip Jansson. Bibliotekisto: Ada Lundin. Materialkonservanto: Gösta Eriksson. Delegito por IEL kaj ETK: Ebba Dahlberg. Delegito por ABF: Rudolf Larsson. Delegito por Eldona Societo Esperanto: Olov Eliasson (ĝis la 31a de marto).

R. L.

VERKSAMHETSBERÄTTELSE FÖR ÅR 1946 FRÅN SOLLEFTEA.

Medlemsantalet har under året minskat med 1 och var vid årets slut 12.

Under året har hållits 6 protokollförda möten och

Kroze tra la lingvo

"Barbare".

Sufiĉe ofte oni renkontas personojn, kiuj konsideras la multajn -aj kaj -oj en esperanto kiel "barbarajn malbelaĵojn". Kontraŭ tiuj personoj povas esti utila la argumento, ke kaj la latina kaj la greka lingvoj, la du plej malnovaj kulturlingvoj de nia kontinento, ambaŭ posedis tiujn pluralfinaĵojn. Kaj certe neniu kuraĝas nomi tiujn lingvojn "barbaraj"! Ekzemple en latino *bonae feminae* (elp. bonaj feminaj) estas la plurala formo de *bona femina* (bona virino). En la greka tiuj finaĵoj abundas. La pluralo de la greka *kyklos* (rado) ekzemple estas *kykloj*, kaj *neoj anthropoj*, *neaj thyraj* signifas respektive junaj homoj kaj novaj pordoj. La aserto ke tiuj finaĵoj estas nenaturaj do disfalas pro sia absurdeco. Ne nenaturaj ili estas, sed molaj, klaraj kaj unusencaj!

Ni ne komprenas vin.

Tre strangan originon havas la nomo de la kanguruo, la fama aŭstralia besto. Kiam en la jaro 1770 la esploristo James Cook veliris laŭ la marbordo de la hodiaŭa ŝtato Queensland, oni devis iun tagon ĵeti la ankron apud la bordo, ĉar akvo trinkebla ne plu ekzistis sur la ŝipo. La ŝipo estis vidata de la enlandanoj, kiuj amaŝiĝis sur la bordo, scivoleme rigardante la blankajn homojn. Unu el la indiĝenoj portis surdorse beston mortigitan per sagoj. La maristoj demandis la sovaĝulon, kiun nomon la besto havas — ili neniam pli frue vidis tian estaĵon. Ili ricevis la respondon *kanguru*. Tio signifis en la enlanda lingvo *ni ne komprenas vin*. La maristoj tamen raportis al sia ĉefo, ke la besto nomiĝas *kanguruo*, kaj Cook akceptis la nomon. Nun ĝi troviĝas en ĉiuj kulturlingvoj.

E. Vilborg.

2 protokollförda styrelsesammanträden samt har styrelsen dessutom sammanträtt några gånger.

Arbetet under året har inte varit så livligt, beroende på att så få av klubbens medlemmar aktivt deltagit, men klubben har i sin mån medverkat i de aktioner, som föreslagits av förbundet.

Således har insamlats c:a 200 deklARATIONER till FN, och 37 understödjande medlemmar till Amikaro de Esperanto har värvats. Under esperanto-veckan i september spreds 100 ex. av Sv. Esperantotidningens propagandanummer, 200 flygblad samt 50 affischer med reklam för förbundets korrespondenskurs. Vidare spreds i början av året 200 askar tändstickor med reklamtext.

Den tjeckiske esperantisten Josef Vitek besökte klubben den 24 maj och Föreläsningföreningen hade välvilligt ställt sig till förfogande vid anordnandet av ett offentligt föredrag, men på grund av det vackra sommarvädret blev det inget offentligt möte utan endast klubbafton.

Vid årsmötet beslöts, att ta tre holländska barn, vars mor korresponderat med klubbens ordf., som klubbens fadderbarn, och har detta uppfyllts så, att paket med kläder och mat sänts till barnens mor. Inalles har fem paket sänts, vägande mellan 3 och 7 kg., vilka samtliga kommit fram, och har modern för varje sändning i brev uttryckt sin tacksamhet.

Fyra medlemmar har under året varit prenumeranter på Sv. Esp.-tidningen. I. E. L.-delegito har som förut varit klubbens ordf.

Några studier har inte bedrivits under året, icke heller har någon nybörjarekurs varit i gång. Klubben har under året åter anslutit sig till ABF med hopp om att där kunna göra något för kursverksamheten.

I början av året erhöll klubben av framlidne stationsmästare J. L. Landins familj i Prästmon hans efterlämnade esperanto-egendom, bestående av böcker, tidningar och annat esperanto-material.

Vid klubbens senaste möte diskuterades frågan om klubbens nedläggande, men då frågan bordlades till årsmötet, återstår att se, om La Espero kommer att efter 13 år av mer eller mindre framgångsrikt arbete i jubileumsåret 1947 avsluta sin bana. Parollen just nu lyder ju: "Nun aŭ neniam", och jag uttrycker som min personliga önskan, att det för La Esperos del blir: "Nun ni laboru, neniam ni ĉesu!"

Ada Myhrman.

Nia rondo familia**NASKIĜO.**

Gesinjoroj Elna kaj Helmer Forsman, Karlskoga, sciigas siajn amikojn pri la naskiĝo de filineto la 11-an de januaro 1947.

Gesinjoroj Maj kaj Ake Forsman, Karlskoga, sciigas siajn amikojn pri la naskiĝo de filineto la 12-an de januaro 1947.

GEEDZIĜIS

la konataj esperantistoj Carl Ekström kaj Margit Thoraeus en Eksjö. SEF kore gratulas!

Korespondu

Svedaj geedzoj (edzino nederlandanino) deziras korespondi kun ĉiuj landoj pri ĉiuj temoj. Adreso: Ges-roj Eriksson, Box 2207, Grängesberg, Svedujo.

Mi deziras korespondi kun la tuta mondo per poŝtkartoj kaj leteroj. Sro Anton Cesar, Bokelund, Box 7, Konga, Svedujo.

INTERNACIA KRISTANA FRATARO.

La Internacia Kristana Frataro sendas senpage al ĉiu, kiu sendas la afrankon, la jenajn libretojn:

La Evangelio laŭ Sankta Marko; La Evangelio laŭ Sankta Johano; Biblio-Partoj; La Kvakerismo (mal-longa raporto); George Fox (bibliografio).

Skribu (preslitere) kaj enmetu poŝtmarkojn aŭ respondkuponojn (por afranko). Adresu: Internacia Kristana Frataro — Sekretario: Livingstone Jenkins — 21 Mitchell Road, Palmers Green, London N. 13.

LA VERDA FLAMO (el Maroko)

ŝanĝis nomon al Afrika Revuo kaj aperas nun eĉ pre-site. Abonprezo: Kr. 4.50. Mendu ĉe Förlagsföreningen Esperanto, Stockholm 19.

SKÖVDE RAPORTAS:

12.1. Novjara festo por la klubanoj. Aranĝis la junulara grupo "La Falkido", kies membroj kun familianoj ĉeestis. Programo gaja kun aktivuloj el la junularo; kanto, deklamado, ekzamenado k. t. p. Kontribuis al la programo d:ro Ferenc Szilágyi, prelegante pri Hungarlando kaj la nuna situacio de lando kaj popolo. Inter la gastoj s-ro Stenström, Ulricehamn, kiu elokvente parolis pri aktuala lingva situacio.

26.1. Jarkunvenoj. Unue kunvenis "La Falkido", kiu nun havis sian duan jarkunvidon. Poste jarkunveno de Klubo Esperantista. Kvar novaj membroj aliĝis. Bona jarraporto prezentata. Kiel novan prezidanton oni elektis s-ron S. A. Jacobson. Sekr. Gunnar Ring, kasisto Ernest Rendahl. Post la traktadoj agrabla festa kunestado en la Salono de Metiistoj. Bongusta kafo, kantado de s-ro Svanholm, bonhumora kunveno entute.

15 kaj 16.2. Gastoj el "La Aglidoj" Karlskoga. Amuza, gaja programo en Studiegården sabate vespere. Frumatene la 16:an ekskurso al Alpa Kabano. La termometro montris 18 gradojn da malvarmo laŭ Celsius. Do, freŝa aero. Post bela antaŭtagmezo tagmanĝis la ekskursintoj. Kunestado en Studiegården kun varia programo, ekzercado, demando-sporto k. t. p. Fine akompanado al la vagonaro kun gajaj, junaj "Ĝis revidoj"...

ARVIKA.

La esperantoklubb La Verda Stelo faris propagandon per afiŝoj dum la aŭtuno. — Sro Hult gvidas elementan kurson kun 12 partoprenantoj kaj G. Olsson daŭrigan kurson kun 10 part. — En la jarkunveno oni elektis la jenan estraron: Einar Hult, Boställsvägen 9, prezidanto kaj koresponda sekretario. Gösta Olsson sekretario. Sigfrid Olsson vic. prez. Magnus Lindskog kaj Sven Johansson rev. E. Hult studgvidanto.

Svenska Esperanto-Tidningen**La Espero**

Organ for Svenska Esperanto-Förbundet

Ansvarig utgivare: W. Wahlund

Redaktör: Oskar Svantesson, Skonertgatan 1, Kärningberget. Telefon Göteborg 29 03 81.

Prenumerationspris. Helt år (12 nr) kr. 4:— . Lösnummer: 0:40. Eksterlanda abono kr. 4:50 aŭ 15 int. respondkuponoj.

Annonspris: 0:20 pr mm. Korrespondensannons: 1:50 (aŭ 5 int. respondkuponoj).

Expedition: Förlagsföreningen Esperanto (se nedan).

FÖRLAGSFÖRENINGEN ESPERANTO u. p. a. Postadress: Fack 19071, Stockholm 19. Expedition: Sveavägen 98, VI. (Kl. 19—21.) Telefon: 31 65 01 (förlagschef 50 88 05). Postgiro: 578. (Böcker, tidningar m. m.)

SVENSKA ESPERANTO-FÖRBUNDET (Sveda Esperanto-Federacio), Tegelbacken, Stockholm C. Tel. 20 00 43. Postgiro 20 12.

Avgifter: Direkt ansluten medlem erlägger 7:50 kr. pr år och erhåller tidningen gratis. Familjemedlem, som ej erhåller tidning, erlägger 4:— kr. pr år. Förening med kollektiv prenumeration å tidningen för sina medlemmar erlägger för varje medlem en årlig avgift av 5:— kr. För familjemedlem är årsavgiften 2:— kr. Förening, som ej prenumererar kollektivt å tidningen, erlägger för varje medlem 2:— kr. pr år. Varje ansluten förening erhåller ett exemplar av tidningen gratis.

INTERNACIA ESPERANTO LIGO — IEL (Sveda Teritorio), Čefdelegito Karl Wästfelt, Cedergrensvägen 27, Stockholm 32. Poŝtĉeka konto 15 12 88. Kotizoj: Membro kun jarlibro kr. 3:50; Membro-Abonanto 9:—; Membro-Subtenanto 18:—; Patrono 90:—.

VETLANDA.

Vetlanda Esperantoklubo jarkunvenis la 13-an de Februaro. La kasa kaj revizora raporto estis aprobataj. La estrara raporto montris inter alie, ke la klubo deponis la 10-a de Oktobro havas ageman novkomencantan kurson, kiu ĉiumarde kunvenas je la 19.30 h.

Estraro fariĝis: Gunnar Karlsson, prez., Arne Sjögren kasisto, Thure Malm sekretario. Cetere en la estraro: Erik Karlsson kaj Allan Karlsson. Revizoroj: Reinhold Hansson kaj Sigvard Svensson. Delegito por ABF Torsten Ekvall, por IEL Gunnar Karlsson. Post la kunveno sekvis kunestado.

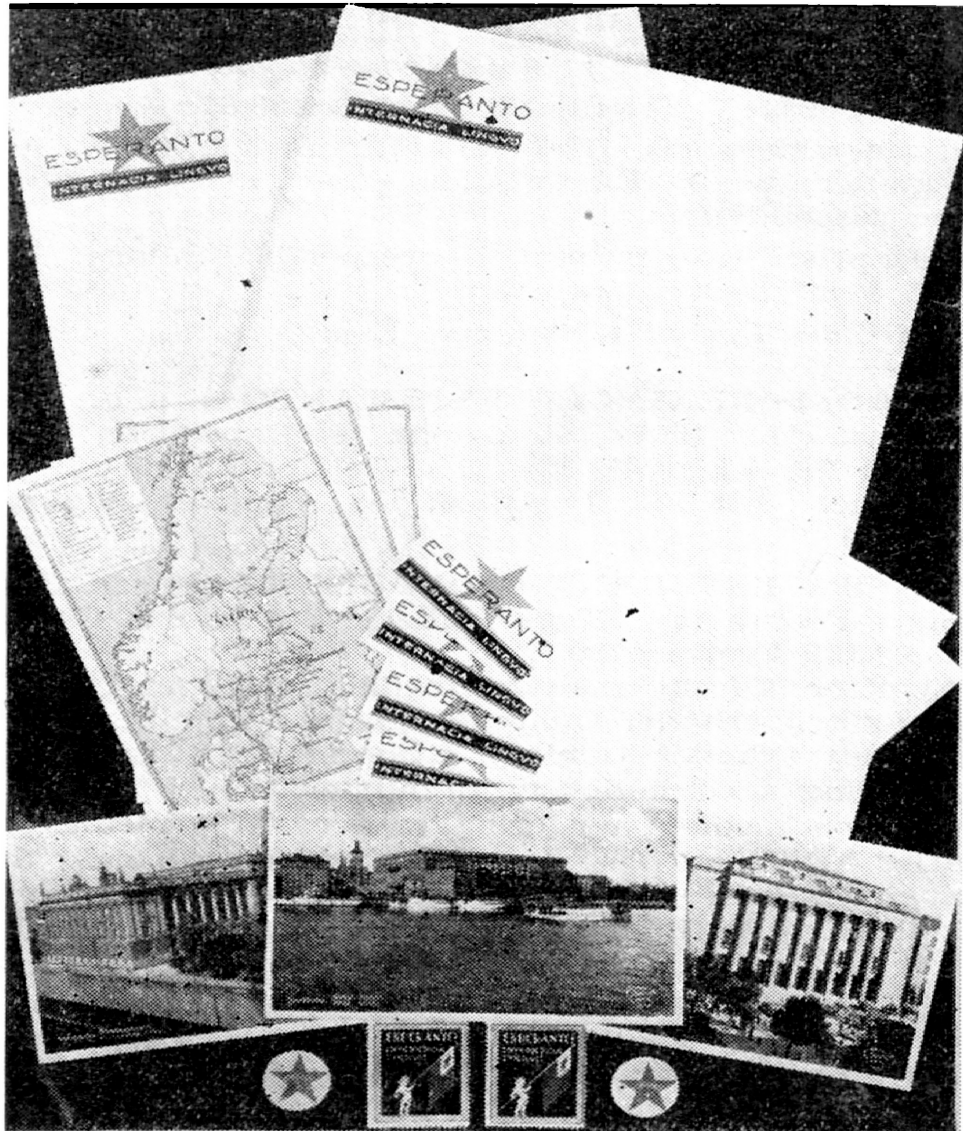
LUNDS ESPERANTO KLUBB.

29.10. La Klubo kunvenis. S:ro O. Anderberg sciigis, ke li ricevis permeson de la inspektoro de la popollernejo fari provlecionon por la sesa klaso. La klubo decidis lui ĉambron por ke la klubo uzu ĝin por siaj kunvenoj, kursoj k. t. p. La membroj tre volonte garantios la lupagon.

13.12. La klubo kunvenis kaj inaŭguris la propran ejon de la klubo kaj samtempe festis Lucia-vesperon kaj 50-jaran naskiĝtagon de G. Lidbjer. S:ro O. Anderberg gratulis s:ron Lidbjer kaj dankis lin, ĉar estis li, kiu estis iniciatanto havi propran ejon. La ĉeestantoj honoris lin per kvarfoja hurakrio. S:ro O. Anderberg sciigis ke li instruas Esperanton por proksimume 70 infanoj en la popola lernejo. Laste ges-roj Lidbjer regalas la ĉeestantojn per kafo kaj kukoj. N. P.

Redigeringen

av tidningen har vi aldrig lyckats avsluta i tid. Vi ber de ärade författarna att komma med manus så tidigt som möjligt. Den 25:e i varje månad kan betraktas som sista dag. Men då vill vi endast ha smånotiser och kompletteringar. Längre artiklar bör vara insända tidigare! Tack! Red.

För korrespondensen**Nya moderna**

- Brevpapper** i block om 50 blad 1: 25
 „ skrivmaskinspost, i block om 50 bl. 1: 25
Kuvert pr 10 st. 30 öre, 100 st. 2: 50
- Brevkort** med Sveriges karta 0: 15
Vykort (Sthlm m. fl. städer) 0: 15
Reklammärken, "Lingvo internacia", 20 st. 0: 50
D:o, runda med grön stjärna pr påse 0: 50

FÖRLAGSFÖRENINGEN ESPERANTO
 Fack 19071 - Sthlm 19 - Postgiro 578

FABIOLA

aŭ

LA EKLEZIO DE LA KATAKOMBOJ

En 436 paĝoj Kardinalo Wiseman kondukas la leganton en la vivon de la romoj kaj komencas la rakontadon en la jaro 302.

8 artaj, tutpaĝaj kaj 30 aliaj ilustraĵoj vivigas la rakonton kaj donas imagon pri vivo kaj moroj de la unuaj kristanoj.

La volumo estas broŝurita per bluj kovriiloj kun ora surpriso.

Prezo Kr. 4: 75

FÖRLAGSFÖRENINGEN ESPERANTO
 Fack 19071 - Sthlm 19 - Postgori 578

Infanoj en Torento

av Stellan Engholm

Nu komplett i 2 delar.

Pris tills. 5:—

Del I har varit utgången i flera år men finns nu åter att få. De som tidigare inte haft tillfälle att avnjuta förspelet till VIVO VOKAS kan nu få sitt lystmäte stillat alldeles omgående.

FÖRLAGSFÖRENINGEN ESPERANTO
 Fack 19071 - Sthlm 19 - Postgiro 578

Snabbkurs i Esperanto

Ännu är det inte försent att få igång en liten kurs som hinner avslutas innan vårsolen bryter fram på allvar.

Försök med Seppik-Malmgrens SNABBKURS, som är en förkortad systematisk kurs lämplig för dem som på kort tid önskar lära sig Esperanto till husbehov.

Pris Kr. 0: 60

FÖRLAGSFÖRENINGEN ESPERANTO
 Fack 19071 - Sthlm 19 - Postgiro 578

Tillkommer 10 % för porto vid order under 10: - (över 10:— portofritt).

YTONG

är det idealiska väggmaterialet för bostadshus och industribyggnader. Tack vare den stora isoleringsförmågan ger den fuktfria och sunda bostäder. Undvik trähusets brandrisk och höga underhållskostnader. Bygg i bättre klass genom att använda Ytong.

Bygg för framtiden ett högisolering stenhus till samma eller lägre pris än ett trähus.

YXHULTS STENHUGGERI A.B.
Hällabrottet

